

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1675. usque ad annum 1681

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119207

§. 5. Vario Marte in Hungaria prugnatum contra rebelles Calvinistas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67305)

Sæc. XVII. suis haberent, nec ullus Catholicam
A. C. 1680. ducat, nisi prius ipse ad veram fidem re-
 verteretur; Insuper Catholicis sub po-
 na perpetui exilii ad Calvinicastra trans-
 fire, & Calvinianis Præconibus tales ad
 suos cætus admittere, interminata su-
 spensionis, & interdicendæ Religionis
 Calvinianæ poena inhibitum est: De-
 nique vi Regii edicti plura Hugonot-
 rum Tempia contra Nanetensis edicti
 tenorem erecta funditus eversa fuere.

§. V.

*Vario Marte in Hungaria pugna-
 tum contra rebelles Calvinistas.*

*Han. Pan.
 nov. p. 479.
 Theatr. Eu-
 rop. t. 12,
 Gottfrid.
 Hist. Chron.
 cont. l. 10,
 pag. 265.*

Interim Leopoldus Imperator nullum
 non movit lapidem, ut in Hunga-
 ria seditiosos Protestantes ad obsequium
 revocaret, ac præprimis Strafoldo Co-
 miti negotium dedit, ut oblatis re-
 duciis eos sensim ad pacis consi-
 lia inclinaret. Nec omnino alienum
 sese monstrabat Töckelius rebellium
 Ductor, obtendebat tamen, inscio Soli-
 tano pacem inire, sibi haud integrum
 esse; Insuper Franciæ Legatus, ut pa-
 cis negotium everteret, Töckelio quin-
 decim millia recentis militiæ suis im-
 pensis alenda promiserat, spe etiam
 facta, Tartariæ Chamum seu Regem
 mox in Cæsaris ditiones cum valido
 agmine

agmine irrupturum: Nondum tamen Sæc. XVII.
 Imperator omnem sedandi tumultus A. C. 1680.
 spem abjecerat, sed Leventiæ Episco-
 pum ad Comitem ablegabat, cum eo
 de pace acturum: Indicitur ad duodeci-
 mam quintam Martii diem Tirnaviæ con-
 ventus, comparent utriusque partis
 Legati plena agendi facultate instructi,
 ac præceteris Protestantes postulant,
 ut I. Palatinus in proximis comitiis e-
 ligeretur, II. Regni munia indigenis No-
 bilibus conferrentur, III. ejectis Ger-
 manis Hungari in finitimis propugna-
 culis præsidia agerent, IV. plena sectæ
 libertas restitutis omnibus Templis con-
 cederetur: Vicissim vero Cæsarei rebel-
 libus has proponebant pacis conditio-
 nes. I. Töckelius, ac præcipui rebel-
 lionis fautores petita delicti venia, de-
 nuo sua bona in eo statu, in quo nunc
 reperiuntur, recuperent. II. Positis ar-
 mis trans Tibiscum sua figant domici-
 lia, ibidemque, donec in proximis co-
 mitiis res decidatur, plena sectæ liber-
 tate gaudeant. III. Vacantia Regni
 munia idoneis Hungaris Proceribus
 conferantur, electio autem Palatini sit
 Cæsari reservata: Verum æquissimas
 hasce condiciones respuebant Prote-
 stantes, qui violata induciarum fide
 pro more suo rapinis, cædibus & in-
 cendiis grassantes, Solnam, vicinos-
 que

Gg 4

que

Sæc. XVII. que pagos deprædati sunt, atque us-
A. C. 1680. que ad Silesiæ fines omnia ferro flam-
 maque devastarunt: Ut vero novas vi-
 res colligendi spatium nanciscerentur,
 rursus pacem exoptare simulabant, inter
 alia audacter postulantes, ut restituta
 omnibus eorum Ecclesiis Jesuitæ e toto
 Regno ejicerentur: Quo hæc eorum
 consilia spectarent, haud ignorabat Im-
 perator, quocirca seditiosos armorum
 potentia ad officium redigere statuit,
 & Capraram Belliducem cum valido
 exercitu in Hungariam movere iussit:
 Haud segnior Töckelius omnes, quot
 quot poterat, copias contraxit, cui et-
 tiam Bethunius Franciæ Marescallus
 conscriptos in Polonia milites, & Aba-
 fuis Turcas, Tartaros, suosque Tran-
 sylvanos adjunxit, atque in belli ex-
 pensas rursus septuaginta aureorum
 millia suppeditavit: Sultanus quoque
 Comitem de validioribus militum sup-
 petiis certiores reddidit, necnon su-
 premo Vezirio, cunctisque Bassis præ-
 cepit, ut Töckelio tot copias, quot
 postulaturus esset, sine cunctatione
 transmitterent: Tum vero crebris ve-
 litationibus pugnatum est, semper ta-
 men alternante fortuna, & sæpius Cæ-
 sareis adversa.

§. VI.

Sæc. XVII.
A. C. 1680.*Amadæi Guimenii Apologia a summo Pontifice damnata.*

Jam supra meminimus, librum, quem *Argentre*
Guilielmus de Moja Jesuita sub e-*Coll. jud.*
mentito nomine Amadæi Guimenii e-*t. 3. p. 313.*
diderat, unacum laxioribus doctrinæ *Vid. supra*
moralis propositionibus a Parisina Fa-*l. 205. §. 29.*
cultate Theologica fuisse proscriptum. *t. 63. p. 89.*
Hæc censura haud parum offendit hunc
Jesuitam, quocirca sui libri apologiam
sub hoc titulo edidit: *Adversus quorum-*
dam expostulationes contra nonnullas Je-
suitarum opiniones. Eidem quoque libro
in auctiore editione hunc affixit titulum
Amadæi &c. opusculum singularia universæ
Theologiæ moralis complectens &c. Nec
his contentus, insuper Sacræ Cardi-
nalem Congregationi libellum suppli-
cem obtulit, in quo suum librum, quem
huic Tribunali denuntiatum noverat,
a censura vindicaturus, præter alia
hæc exposuit: *Insurrexit Sorbona in li-*
brum Amadæi Guimenii: Illi, quos So-
cietatis gloria offendit, illam obscurare ag-
gressi sunt. Non ergo de unius vel alte-
rius Jesuitæ honore, sed de universæ So-
cietatis causa agitur, & hac apologia Fa-
milie de Ecclesia bene merita, & ad pro-
ximorum salutem necessaria, famæ consu-
litur:

Gg 5

litur: